

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 04/03/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 813

“TAI HẠI, DỊCH BỆNH MỖI NĂM MỖI CÓ”

Từ mấy chục năm trước, cách đây gần 30 năm, Hòa Thượng đã nhắc đến những việc này rồi. Vì sao tai hại, dịch bệnh xảy ra triền miên nhưng chúng ta không cảnh giác? Những năm đó, dịch bệnh của heo, dê, bò, gà mỗi năm đều có, bây giờ đến dịch bệnh ở người. Dịch bệnh rất đáng sợ nhưng chúng ta không cảnh giác. Vào những năm xảy ra dịch bệnh của gà vịt, chúng ta lừa chúng đi thiêu, đi đốt. Lúc đó, Hòa Thượng cũng nói: **“Tại sao chúng ta không nghĩ ra biện pháp gì để phòng bệnh cho chúng mà lại đem chúng đi thiêu sống, đi chôn sống? Rồi đến khi dịch bệnh ở người thì sao?”**.

Hòa Thượng hỏi: **“Dịch bệnh từ đâu mà ra? Chính từ ở nơi ác nghiệp mà ra”**. Con người phổ biến tạo tác mười ác nghiệp.

THÂN: Sát sinh, trộm cắp, tà dâm

KHẨU: Vọng ngữ (*nói dối*), nói lưỡi đôi chiều, nói lời thêu dệt, nói lời hung ác

Ý: Tham, sân, si

Trong thế giới hiện tại này, tâm người ác, ý niệm ác, hành vi ác. Cái ác ngày ngày một thêm lớn, mỗi tháng một thêm lớn, mỗi năm một thêm lớn, vậy thì hoàn cảnh của chúng ta làm sao mà không bị chính chúng ta làm cho biến đổi! **Hoàn cảnh biến đổi chính từ nơi tâm niệm của con người. Nếu chúng ta biết được căn gốc của nó thì phải từ nơi căn gốc mà thay đổi.** Nhưng thực sự không dễ gì mà thay đổi! Tập nghiệp của chúng ta quá sâu dày rồi! Chúng ta biết tham sân si là căn nguyên dẫn đến ba đường ác nhưng ngày ngày chúng ta vẫn tham, sân, si. Chúng ta biết nói dối, nói lời hung ác, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác, nói lời thêu dệt kết thành khẩu nghiệp nghiêm trọng nhưng ngày ngày chúng ta vẫn phạm. Đó chính là tập nghiệp sâu dày không thay đổi được.

Hòa Thượng nói: **“Thực tế mà nói, xảy ra dịch bệnh là “duy tâm sở hiện”, từ nơi tâm chúng ta mà sinh ra, do tâm bất thiện chiêu cảm. Tâm bất thiện tạo nghiệp bất thiện, cảnh giới hiện tiền sẽ là quả báo của sự bất thiện. Muốn tránh được dịch bệnh tai hại này, không gì khác hơn là tu tâm thanh tịnh, tu tâm từ bi”**.

Bài hôm trước, Hòa Thượng nói vi-rút sở dĩ không có độc, chính tâm tham sân si của con người làm cho vi-rút trở nên rất độc. Chúng ta không thể nhìn thấy một con vi-rút bằng mắt thường, nhưng khi vi-rút thâm nhập vào cơ thể người rồi phát triển nhiều đến mức nồng độ vi-rút bao trùm tất cả. Mỗi một con vi-rút là một chúng sinh hữu tình. Chúng sinh vô tình còn có kiến văn giác tri (*thấy nghe nhận biết*), huống chi chúng sinh hữu tình! Vi-rút đã trở nên cực độc, dịch bệnh Covid diễn ra trên toàn thế giới đã lấy đi rất nhiều mạng người. Chúng ta biết nơi xuất phát của dịch bệnh thì phải từ ở nơi xuất phát này mà chuyển đổi. Muốn tránh dịch bệnh tai hại thì không gì khác là phải tu tâm thanh tịnh, tu tâm từ bi, phải nuôi lớn tâm từ bi của mình.

Tên của Thích Ca Mâu Ni Phật: Thích Ca là năng nhân. Mâu Ni là tịnh mặc, tịnh mặc là thanh tịnh. Năng nhân là từ bi, yêu thương, tha thứ. Chúng ta tu tâm từ bi và tâm thanh tịnh thì ***“bách độc bất xâm”***, không độc nào có thể xâm hại. Nhưng tập khí chúng ta quá sâu dày, rất khó đề khởi tâm từ bi, tâm thanh tịnh, nếu có cũng rất mờ nhạt không rõ nét. Hòa Thượng nói: ***“Người tâm đầy ô nhiễm, người không trông dưỡng tâm từ bi, họ không bị bệnh thì ai bị bệnh?”***.

Hòa Thượng nói: ***“Tạo nghiệp bất thiện, quả báo ở ngay hiện tại chính là bệnh tật, còn quả báo ở tương lai là ba đường ác. Tâm của bạn bất thiện, tư tưởng của bạn bất thiện, lời nói, hành vi của bạn bất thiện, điều này tạo ra sự hỗn loạn, tạo ra tai nạn. Bạn thử nói xem, việc này tội lỗi có lớn hay không? Nếu ngược lại, tâm của chúng ta thiện, tư duy của chúng ta thiện, lời nói của chúng ta thiện, hành động việc làm của chúng ta thiện, vậy thì tất cả những tai nạn của thế giới này sẽ đều không có. Người học Phật chúng ta hồi tâm hướng thiện, chúng ta tu tịnh nghiệp của chính mình thì hết thấy những quả báo bất thiện tự nhiên sẽ tiêu trừ”***.

Chúng ta thấy rõ ràng tất cả đều có nhân quả. Rất nhiều người không nhiễm bệnh nhưng cũng có rất nhiều người nhiễm bệnh, có người chết, có người không chết, rõ ràng có sự liên quan mật thiết với nhân quả. Chúng ta tích cực cải đổi tâm, cải đổi tư duy, hành vi, lời nói của chúng ta, đó là người giác ngộ. Chính mỗi chúng ta sẽ làm cho hoàn cảnh của thế giới này tốt đẹp hơn.

Hòa Thượng nói: ***“Thế giới này tuy có rất nhiều người đều biết đoạn ác tu thiện nhưng chúng ta đoạn ác mà đoạn không rốt ráo, không đoạn được sạch sẽ. Chúng ta tu thiện cũng rất hạn chế. Cho nên trong một ngàn năm qua, những cơn sóng tai họa, những cơn sóng dịch bệnh mỗi năm đều có, mỗi năm một nghiêm trọng hơn. Thật là đáng sợ! Thế mà người ta không có tâm cảnh giác!”***.

Cơn sóng đánh vào bờ thì cơn sóng sau lại mạnh hơn cơn sóng trước. Tần suất của thiên tai bão lũ ngày một nghiêm trọng hơn. Vừa rồi ở Úc, nước ập đến và dâng cao rất nhanh, vượt qua tất cả những kỷ lục từ trước đến giờ làm cho thiệt hại rất lớn. Cư dân chưa bao giờ thấy hiện tượng này. Mọi người nghĩ nước không thể dâng cao đến mức đó nhưng cuối cùng nước dâng cao vượt xa những ngưỡng họ dự đoán. Con người nghĩ nguyên nhân là do thiên nhiên mà không nghĩ là do tâm người. Do tâm người, tư duy, lời

nói, hành vi của con người đều mất kiểm soát. Ngay đến những người tu hành mà cũng luôn ở trong trạng thái mất kiểm soát, huống hồ là những người không tu hành, những người không tiếp nhận giáo hóa của Phật, không ngày ngày sửa đổi, tùy theo tập khí phiền não mà phát tác.

Dịch bệnh ngày càng nghiêm trọng nhưng rất nhiều người lơ là, không có sự kiểm soát nơi nội tâm chính mình, nếu có thì sự kiểm soát rất hạn chế. Tâm bất thiện, tư duy bất thiện, lời nói bất thiện, hành vi bất thiện thì hoàn cảnh sống không thể thiện được. Nhà Phật từ lâu đã nhắc đồng tu: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Tâm bất thiện thì hoàn cảnh bất thiện. Nếu tâm chúng ta thuần tịnh thuần thiện thì hoàn cảnh cũng thuần tịnh thuần thiện.

Chúng ta đều biết đến thí nghiệm nước của Tiến sĩ Giang Bồn Thắng người Nhật Bản. Nước là khoáng vật, vậy mà nước vẫn có kiến văn giác tri. Chúng ta dùng tâm thiện với nước thì nước hồi báo lại là sự tốt đẹp, tích cực. Chúng ta dùng tâm ác với nước thì nước hồi báo lại sự tiêu cực. Hoàn cảnh sống của chúng ta cũng vậy: Ác tâm ác hạnh thì hoàn cảnh sẽ xấu, thiện tâm thiện hạnh thì hoàn cảnh sẽ tốt.

Hòa Thượng nói: **“Tần suất của dịch bệnh và tai hại mỗi năm đều có và ngày càng nhiều hơn. Có đồng tu hỏi tôi: “Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để phòng phạm?”. Tôi nói: “Thanh tịnh, từ bi có thể hóa giải hết tất cả những tai nạn”**”.

Hiện tại chúng ta không còn cách nào để lựa chọn, không thể để tâm chúng ta ô nhiễm ngày một sâu nặng! Hòa Thượng thường xuyên nhắc chúng ta 16 chữ: Tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Những thứ này đã làm tâm chúng ta ngày càng bị ô nhiễm. Chỉ có tâm thanh tịnh, từ bi mới có thể hóa giải hết những tai nạn. Từ bi chính là yêu thương, tha thứ. Chúng ta hãy tạo ra hoàn cảnh sống là một mảng yêu thương, một mảng chân thành, không lo được lo mất, không hơn thua, tốt xấu. Như vậy chúng ta mới có thể phòng được tai hại, dịch bệnh.

Ngay hoàn cảnh sống xung quanh chúng ta mà chúng ta còn không tạo ra được sự tốt đẹp. Vợ chồng, anh em, bạn bè ngày ngày vẫn mâu thuẫn, vậy thì hoàn cảnh của chúng ta xấu ác rồi. Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày bạn vận công, bóp méo hoàn cảnh sống của bạn. Vậy thì làm sao hoàn cảnh sống được tốt hơn!”**. Cho dù người ta không thể đề khởi được tâm thiện, lời nói thiện, hành vi thiện, tư duy thiện, nhưng đó là việc của người ta. Chúng ta phải đề khởi được! Chúng ta hiểu rằng: **“Trong cộng nghiệp có biệt nghiệp”**.

Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Muốn phòng phạm dịch bệnh, tai hại thì phải thanh tịnh, từ bi”**. Ngay đến tên của Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói lên điều này. Hàng ngày chúng ta đều niệm **“Nam Mô Thích Ca Mâu Ni Phật”**. Nam Mô là từ bi, tịnh mặc là thanh tịnh. Ngài dạy chúng ta: **“Với người thì phải từ bi”**. Đối với tất cả mọi người, chúng ta không phân biệt màu da, chủng tộc. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta từ bi với người hại chúng ta, từ bi với người làm chúng ta khổ đau”**. Có người nói: **“Phật giáo từ bi với cả kẻ thù của mình”**. Đó chỉ là cái nhìn, cái thấy của họ. Trong tâm của người học Phật không có kẻ thù.

“**Phật Bồ Tát vô địch nhân**”, “**vô địch**” là không có kẻ thù. Phật Bồ Tát không bao giờ đối đầu với người. Còn chúng ta thì ngày ngày đối đầu với người. Ta đối đầu với người thì chắc chắn người đối đầu với ta, vậy thì ta gặp chướng ngại. Khi chúng ta có phước duyên ở trong một đoàn thể thì hãy xây dựng một đoàn thể hòa thuận. Đoàn thể hòa thuận thì nhất định sẽ an vui, hạnh phúc. Hòa Thượng nói: “**Nơi nào có một đoàn thể hòa hợp thì nơi đó không xảy ra những việc khiến cho mình bất an**”. Thiên tai, bão lũ, dịch bệnh cũng không xảy ra. Tất cả mọi sự xung đột đều xảy ra ở nơi không có sự hòa hợp, nơi chỉ có sự bất hòa, cạnh tranh.

Chúng ta phải làm cho hoàn cảnh nhỏ của chúng ta thật sự tốt đẹp! Đối với người, chúng ta phải từ bi, nghĩa là phải yêu thương, bao dung, tha thứ, trong đó có sự đùm bọc, quan tâm chăm sóc. Đối với chính mình thì chúng ta thanh tịnh, không dấy khởi tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Hoàn cảnh nhỏ của chúng ta sẽ tốt đẹp sẽ lan dần ra hoàn cảnh lớn. Chúng ta có thể mở rộng từ từ, trước tiên bắt đầu từ trong nội tâm chúng ta, rồi mở rộng đến người thân trong gia đình, sau đó lan rộng ra phạm vi lớn hơn.

Khi Hòa Thượng ở Singapore, Ngài đã liên kết được 9 tôn giáo hòa thuận như anh em một nhà. Mỗi tôn giáo đều cùng tồn tại, cũng phát triển, không có sự cạnh tranh để cùng mang lại lợi ích cho chúng sinh. Đạo tràng của Hòa Thượng mỗi tuần đều mời các tôn giáo bạn đến để thuyết giáo. Đạo tràng Phật mà vẫn có người Hồi Giáo, Ki-Tô Giáo đến giảng. Hòa Thượng nói: “**Tất cả các tôn giáo như một vườn hoa lớn, ai thích ngắm hoa nào cứ tùy thích ngắm, tùy thích chiêm ngưỡng**”. Đây chính là không khống chế, không chiếm hữu. Hòa Thượng đã làm được, chúng ta cũng có thể làm được nhưng chúng ta không làm. Chính vì không làm nên chúng ta nghĩ đây chỉ là lý thuyết. Thực tế, ngay đến những người học Phật cũng không làm được. Họ nói: “**Không bao giờ có thể làm được đâu, làm sao mà có thể hoàn thuận được!**”. Nhưng thực tế là họ không làm, không làm thì làm sao mà có được!

Từ xưa đến nay, nhà Phật dạy chúng ta tu hành: **Với người thì từ bi, với mình thì thanh tịnh**. Có những người chỉ thích đàm huyền thuyết diệu, nói những điều rất hay nhưng căn bản không làm được. Hiện tại là hoàn cảnh xấu ác, tương lai lại là tam đồ ác đạo. Tất cả đều là do tâm không thanh tịnh, tâm không từ bi. **Nếu tâm ta thanh tịnh, từ bi thì hoàn cảnh sống của chúng ta ở hiện tại sẽ tốt đẹp, hoàn cảnh ở tương lai cũng sẽ tốt đẹp. Không thể có chuyện hiện tại hoàn cảnh sống không tốt đẹp, đầy những phiền não, vướng mắc mà ở tương lai có thể có hoàn cảnh tốt đẹp. “Tâm tịnh thì cõi nước tịnh”**, có nghĩa là tâm tịnh thì mới tương ứng được với cõi nước tịnh.

Ở thế gian, con người luôn cạnh tranh, đấu tranh, rồi dẫn đến chiến tranh. Cho nên Hòa Thượng dạy chúng ta: “**Muốn đối trị, muốn phòng phạm được dịch bệnh, tai hại thì không gì khác hơn là tâm thanh tịnh, tâm từ bi**”. Điều này tưởng chừng rất đơn giản nhưng chúng ta không làm được. Nếu làm được thì trước tiên, nội tâm chúng ta sẽ rất an ổn, chúng ta sẽ an ổn giữa những người không an ổn, chúng ta sẽ bình thản giữa những người không bình thản. Cho nên, chúng ta ngày ngày phải kiểm soát tâm của mình, kiểm

soát khỏi tâm động niệm của mình. Nếu niệm thiện thì chúng ta phát huy. Nếu niệm ác thì chúng ta không chế, chuyển đổi. Nếu tư duy của chúng ta là tư duy tích cực, là tư duy có ích cho mọi người thì chúng ta ta phát huy. Nếu tư duy tiêu cực, tư duy có hại cho mọi người thì chúng ta không chế, tiêu diệt.

Ý niệm: Hàng ngày, khi đang niệm Phật mà tự nhiên chúng ta nghĩ đến việc không đâu thì phải mau mau không chế, chuyển đổi ý niệm.

Lời nói: Hàng ngày chúng ta hãy nói lời từ ái, thân thiện, nói lời giúp mọi người tốt đẹp hơn, tích cực hơn, không nói lời làm cho người khác bất an, sâu khổ.

Hành vi: Ngày ngày chúng ta hãy làm ra những việc làm có ích, tạo ra sự thân thiện, không làm ra những việc vô bổ. Thực tế, hàng ngày chúng ta đang làm ra rất nhiều việc không ích lợi gì, tay làm việc này mà đầu nghĩ việc khác, cuối cùng toàn làm ra những việc vô bổ, hư hại. Bản thân tôi luôn kiểm soát để tích cực phát huy những việc làm hữu ích, vậy mà ngày ngày vẫn làm ra những việc vô bổ không có ích. Vì vọng tưởng quá nhiều, nên vọng tưởng dẫn đạo, chỉ đạo hành vi, từ đó tạo tác ra rất nhiều việc vô bổ.

Nếu chúng ta cứ mãi làm những việc vô bổ như vậy thì sẽ **“tự tác tự thọ”**, tự làm tự chịu, giống như con tằm cứ tự nhả tơ, tự cuốn chặt mình vào trong cái kén. Tôi quan sát thấy con tằm đầu cứ xoay tròn để nhả tơ và tự cuốn chặt mình trong cái kén, không thể thoát ra được. Cuối cùng, người ta phải luộc kén lên để lấy tơ, khi đó con tằm cũng bị luộc chín. Chúng ta phải đề cao cảnh giác, chính mình **“tự làm tự chịu”**, không thể trách ai. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đã cảnh giác, nhắc nhở nhưng chúng ta không nghe. Hòa Thượng nói: **“Bạn muốn ở giữa hoàn cảnh bất an mà bạn vẫn có thể an ổn, vậy thì tâm của bạn phải thanh tịnh, từ bi”**.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!